

« Ik ben de Verrijzenis en het Leven ».

TOT VROOM AANDENKEN AAN

MEVROUW

ALICE MEERSCHAUT

weduwe van de Heer **Oscar DE VOS**

echtgenote van de Heer **Leon DE VOS**

geboren te Nederbrakel, op 7 september 1903 en zacht in de Heer ontslapen, op 24 oktober 1980 in de St. Franciskuskliniek te Oprakel, voorzien van de Sakramenten van Onze Moeder de H. Kerk en de Pauselijke zegen.

Zij was lid van de H. Hartbond.

De families **MEERSCHAUT, DE WEERDT,
DE VOS, SCHIETTECATE** en **LOTERMAN,**

zijn erkentelijk voor uw blijken van medeleven in hun rouw en danken U.

Wij zijn bedroefd om het heengaan van moeder ; scheiden doet altijd pijn. Maar we bewaren van haar het beeld van de bezorgde en steeds bezige moeder, die spijs de harde kanten van het leven altijd moedig haar weg ging en in alles de wil van God aanvaardde.

Ze heeft een harde levensweg moeten gaan. Zorgen voor het gezin en daarbij zelf negentien jaar lang verhinderd zeer actief te zijn, bleef ze voor ons toch nog een voorbeeld van moed en bezorgdheid, steeds tevreden en de medemens zo weinig mogelijk last berokkenend.

Moeder nu hebt gij ons verlaten, maar we weten dat gij voor uw schoon leven nu bij de Heer mild zult beloond worden.

Geliefde echtgenoot, ik had nog lang bij u willen blijven, om samen de lasten en vreugden te delen. Over de dood heen blijven we toch nog met elkaar verbonden.

Beminde kinderen en kleinkinderen, nu ik er niet meer ben moet gij in mijn plaats vader blijven omringen met uw hulp en uw genegenheid.

Denk allen nog eens aan mij in een vroom gebed.

Uitg. J. Ghijs, Delftinge